

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **MVDr. P. G.**, *zastúpeného advokátom JUDr. M. K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 47468/2008 zo dňa 30.novembra 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 29/2009-45 zo dňa 23.septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 29/2009-45 zo dňa 23.septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č.k. 7 S 29/2009-45 zo dňa 23.septembra 2009 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 47468/2008 zo dňa 30.novembra 2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu Michalovce č., 28145/2008-5331 zo dňa 7.júla 2008,

ktorým bol žalobca ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie uznaný zodpovedným z dopustenia sa colného deliktu podľa § 437 ods. 1 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004, ktorého sa dopustil spôsobom uvedeným v § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004 na tom skutkovom základe, že v písomných colných vyhláseniach č. 0536101400017 zo dňa 27.januára 2004, č. 0536101400019 zo dňa 27.januára 2004 a č. 0536101400021 zo dňa 28.januára 2004 neuviedol správne informácie, hoci ich svojím podpisom potvrdil v zmysle § 81 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004, a tovar mu bol prepustený do colného režimu na základe nesprávnych údajov.

Krajský súd uviedol, že mal za preukázané, že colná hodnota dovezených troch motorových vozidiel Škoda Felícia uvedených v prepravných dokladoch JCD 05361014000-17-19-21 zo dňa 27. a 28. januára 2004 oproti deklarovanej hodnote, v účtovnej evidencii spoločnosti S., s.r.l. vykazuje vyššiu colnú hodnotu: 1700,-- € namiesto žalobcom deklarovaných 500,-- €, 1000 € namiesto žalobcom deklarovaných 450,-- € a 1000,-- € namiesto žalobcom deklarovaných 250,-- €. Colná správa Talianskej republiky zistila, že faktúry vystavené 27.januára 2004 boli zaplatené v hotovosti. Žalobca nepredložil colnému úradu faktúry, ktoré mali byť vystavené 24.januára 2004, keď k vyskladneniu vozidiel došlo. Žalobca nevyvrátil nepravdivosť účtovných dokladov spoločnosti S., s.r.l. Colný dlh nebol v danom prípade vymeraný, pretože uplynula zákonom stanovená trojročná lehota, pričom uvedené nemá za následok, aby colný úrad postupoval pri uložení pokuty podľa § 443 Colného zákona, preto krajský súd námietku žalobcu v tomto smere považoval za bezpredmetnú.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru, aby mohol byť uznaný zodpovedným za spáchanie deliktu, musí byť preukázané predovšetkým to, že colná hodnota, ktorú deklaroval, nie je prevodnou hodnotou, teda cenou skutočne platenou za tovar. Je potom nevyhnutné vyhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré svedčia o prevodnej hodnote, resp. cene skutočne platenej. O colnej hodnote svedčia prepravné doklady vystavené S., s.r.l. (ricevuta fiscale), ktoré vypovedajú o prevodnej cene, akú deklaroval žalobca. Túto prevodnú cenu žalobca uhradil ihneď pri predaji vozidiel dňa 24.januára 2004 platbou v hotovosti. Tovar vstúpil na územie Slovenskej republiky 25.januára 2005. Zrejme nepreukazné by boli o dojednanej

cene práve doklady – faktúry vystavené S. s.r.l. jednostranne ako interná evidencia S., s.r.l. ako klientské konto, ktorá vypovedá o tom, že prevodné ceny deklarované v ňou vystavených faktúrach boli uhradené žalobcom v hotovosti 27.januára 2005, kedy však už žalobca ako aj tovar boli na území Slovenskej republiky. Zdá sa teda, že práve evidencia S. s.r.l. vykazuje zrejme rozpory a nesprávnosti, čo však colné orgány ani prvostupňový súd nevyhodnotili, ani sa tým bližšie nezaoberali a jednoducho konštatovali, že nemajú dôvod spochybňovať závery colnej správy Talianskej republiky. Uviedol, že jeho námietky nesmerovali voči samotným písomným dôkazom, ktoré sprostredkovala Colná správa Talianskej republiky, ale voči vyhodnoteniu týchto dôkazov a skutočností z nich vyplývajúcich. Colný úrad totiž v konaní sám vykonáva a vyhodnocuje dôkazy, pričom v tomto prípade tak neurobil. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca mal uviesť neúplné údaje, čo však nie je podľa žalobcu skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť za colný delikt podľa § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že vykonaním následnej kontroly bolo preukázané, že v colných vyhláseniach boli uvádzané nesprávne údaje o colnej hodnote tovaru, resp. nesprávne údaje o cene skutočne za deklarovaný tovar zaplatenej. Tým došlo k prepusteniu predmetného tovaru do navrhovaného colného režimu na základe nesprávnych údajov, a v príčinnej súvislosti s tým aj k naplneniu skutkovej podstaty colného deliktu spôsobom uvedeným v § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z., za čo v plnom rozsahu v postavení deklaranta zodpovedal žalobca (§ 81 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.). Colné orgány nezodpovedajú za to, či žalobcom deklarované údaje sú správne alebo pravdivé, avšak majú právo vykonať následnú kontrolu po prepustení tovaru na overenie týchto skutočností. Zodpovednosť žalobcu za správnosť údajov uvádzaných v písomnom colnom vyhlásení, za pravosť priložených dokladov a za splnenie všetkých povinností súvisiacich s prepustením tovaru do navrhovaného colného režimu je zodpovednosťou objektívnou bez ohľadu na zavinenie osoby, ktorá colné predpisy porušila. Námietky žalobcu považuje za irelevantné a účelové. Na základe písomností a dokladov získaných na základe administratívnej spolupráce a pomoci (colnému úradu boli predmetné doklady doručené 30.júla 2007) talianska colná správa v obchodnej spoločnosti S., s.r.l. uskutočnila audit za účelom získania relevantnej dokumentácie. Táto spoločnosť predložila úplnú dokumentáciu, ktorá nezodpovedala údajom, ktoré žalobca deklaroval v písomných colných vyhláseniach. Predložené dôkazy colný úrad vyhodnotil v súlade s § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Niet pochybností o tom, že prevodnou hodnotou dovezeného tovaru, t.j. cenou

skutočne za tovar zaplatenou, je cena uvedená na faktúrach 33, 34 a 35, ktoré získal colný úrad v rámci výkonu následnej kontroly. Podľa názoru žalovaného ustanovenie § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. skutkovú podstatu colného deliktu definuje alternatívnym spôsobom („... nesprávnych alebo nepravdivých údajov ...“), preto správny orgán prejednávajúci porušenie colných predpisov je povinný správne posúdiť naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty colného deliktu a uvedeným spôsobom aj náležite odôvodniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. 47468/2008, zistil, že žalobca k colnému vyhláseniu na dovoz tovaru – áut zn. Škoda Felícia predložil nasledovné faktúry, ktoré mu vystavila spoločnosť S., s.r.l.:

- Faktúra č. 000035 z 24.januára 2004 na sumu 250 € týkajúca sa motorového vozidla Škoda Felícia 1.3 GLX, výrobné č. X,
- Faktúra č. 000033 z 24.januára 2004 na sumu 500 € týkajúca sa motorového vozidla Škoda Felícia Wagon 1.6 GLX, výrobné č. X,
- Faktúra č. 000034 z 24.januára 2004 na sumu 450 € týkajúca sa motorového vozidla Škoda Felícia Wagon 1.3 GLX, výrobné č. X.

Na základe spolupráce Colného riaditeľstva Slovenskej republiky a Colnej správy Talianskej republiky bolo žalovanému oznámené (list č. 8389/3/Ant/1° z 11.októbra 2005), že Colná správa Talianskej republiky vykonala u spoločnosti S., s.r.l. audit a predložila žalovanému nasledovné faktúry vystavené spoločnosťou S., s.r.l.,:

- Faktúra č. 4 z 27.januára 2004 na sumu 1700 € s priloženou kópiou prepravného dokumentu č. 33 z 24.januára 2004 a potvrdenie o vlastníctve vzťahujúce sa na vozidlo s číslom karosérie X,
- Faktúra č. 2 z 27.januára 2004 na sumu 1000 € s priloženou kópiou prepravného dokumentu č. 34 z 24.januára 2004 a potvrdenie o vlastníctve vzťahujúce sa na vozidlo s číslom karosérie X,
- Faktúra č. 3 z 27.januára 2004 vystavená na sumu 1000 € s priloženou kópiou prepravného dokumentu č. 35 z 24.januára 2004 a potvrdenie o vlastníctve vzťahujúce sa na vozidlo s číslom karosérie X.

Pravidelné záznamy týchto faktúr, ktoré boli splatné v hotovosti, Colná správa Talianskej republiky preverila.

Spoločnosť S., s.r.l. spolu s faktúrami predložila Colnej správe Talianskej republiky aj fotokópie prepravných dokladov č. 32, 33 a 34, ktoré korešpondujú (označením, obsahom a uvedením ceny) s dokladmi – faktúrami, ktoré predložil žalobca prvostupňovému správnenému orgánu. Zo zistenia vyplýva, že žalobca deklaroval za predmetné vozidlá odlišné kúpne ceny: u Škody Felicia Wagon 1.6 GLX, výrobné č. X, deklaroval 500 € namiesto 1000 €, u Škody Felicia 1.3 GLX, výrobné č. X deklaroval 250 € namiesto 1000 € a u Škody Felicia Wagon 1.3 GLX, výrobné č. X deklaroval 450 € namiesto 1000 €.

Na základe týchto skutočností Colný úrad Michalovce ako prvostupňový správny orgán uznal žalobcu ako fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie zodpovedným z colného deliktu podľa § 437 ods. 1 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004, ktorého sa dopustil spôsobom uvedeným v § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004 tým, že v písomných colných vyhláseniach č. 0536101400017 zo dňa 27.januára 2004, č. 0536101400019 zo dňa 27.januára 2004 a č. 0536101400021 zo dňa 28.januára 2004 neuviedol správne informácie, hoci ich svojím podpisom potvrdil v zmysle § 81 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. účinného do 30.apríla 2004, a tovar mu bol prepustený do colného režimu na základe nesprávnych údajov. Sankciou za tento delikt bolo uloženie pokuty žalobcovi vo výške 20.000,-- Sk (663,87 €) podľa § 441 ods. 1 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.

Colný dlh žalobcovi nebol vymeraný z dôvodu uplynutia prekluzívnej zákonnej lehoty na oznámenie sumy dovoznej platby dlžníkovi (§ 410 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.).

Odvolačí súd ku vzťahu colného deliktu a colného dlhu uvádza, že ide o dva samostatné právne inštitúty, ktoré majú samostatnú právnu úpravu aj režim konania. Colným dlhom je suma dovozných platieb (colný dlh pri dovoze) alebo suma vývozných platieb (colný dlh pri vývoze), ktorá sa uplatňuje na konkrétny tovar pri jeho dovoze alebo vývoze podľa colných predpisov a dlžníkom je fyzická osoba alebo právnická osoba zodpovedná za splnenie colného dlhu (§ 2 písm. j/, písm. m/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z.). Colný dlh môže vzniknúť pri dovoze alebo vývoze tovaru. Colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu voľný obeh alebo dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, vzniká aj nezákonným dovozom tovaru. Nezákonným odňatím spod colného dohľadu vzniká aj v prípadoch, ak sa preukáže, že nesplnenie povinností alebo nedodržanie podmienok na dočasné uskladnenie alebo príslušný režim má významný vplyv na ich riadne vykonávanie, vzniká aj spotrebou alebo použitím tovaru podliehajúceho dovozným platbám v slobodnom colnom pásme alebo slobodnom colnom sklade za iných podmienok, ako ustanovujú colné predpisy (§ 397 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.).

Colný dlh pri vývoze tovaru podliehajúceho vývozným platbám vznikne vyvezením tovaru z colného územia na základe colného vyhlásenia, vznikne aj nezákonným vývozom tovaru bez colného vyhlásenia, ak malo byť podané, vznikne aj nedodržaním podmienok umožňujúcich, aby tovar opustil colné územie s úplným alebo čiastočným oslobodením od vývozného cla (§ 400 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.).

Na druhej strane colným deliktom je konanie alebo opomenutie fyzickej osoby oprávnenej na podnikanie alebo právnickej osoby, ktorým porušila colné predpisy spôsobom podľa § 439. Na prejednanie deliktov sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento Colný zákon neustanovuje inak (§ 437 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.).

Skutkové podstaty colných deliktov právnických osôb a fyzických osôb oprávnených na podnikanie (a colných priestupkov fyzických osôb) boli uvedené v ustanovení § 439 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. Podľa písm. l/ (ktoré sa vzťahuje na predmetnú právnu vec) colného deliktu sa dopustí ten, kto spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo sfaľšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov.

Z uvedeného vyplýva, že:

- skutková podstata colného deliktu nie je totožná s colným dlhom,
- administratívne konanie je odlišné
  - o u colných deliktov sa postupuje podľa Správneho poriadku s odchýlkami upravenými v Colnom zákone č. 238/2001 Z.z.,
  - o u colného dlhu podľa Colného zákona č. 238/2001 Z.z.),
- následky sú odlišné
  - o následkom colného deliktu je uloženie sankcie: pokuty alebo prepadnutia tovaru alebo veci,
  - o následkom colného dlhu je zaplatenie sumy dovozných platieb alebo vývozných platieb,
- lehota na rozhodnutie o colnom delikte a colnom dlhu je odlišná.
  - o sankciu za colný delikt možno uložiť v dvojročnej subjektívnej lehote (začína plynúť odo dňa, keď colný úrad zistil, že táto osoba porušila alebo nesplnila povinnosť uloženú colnými predpismi), najneskôr však v šesťročnej objektívnej lehote (ktorá plynie odo dňa porušenia alebo nesplnenia povinnosti),
  - o u colného dlhu nemôže colný úrad oznámiť dlžníkovi sumu dovozných platieb alebo vývozných platieb po uplynutí troch rokov odo dňa vzniku colného dlhu.

Preto rozhodnutie o colnom dlhu nemusí predchádzať rozhodnutiu o colnom delikte a naopak.

Správnemu orgánu prvého stupňa nebránilo rozhodnúť o colnom delikte, ak podľa jeho názoru bola naplnená skutková podstata tohto deliktu podľa § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. a to aj po uplynutí zákonnej prekluzívnej trojročnej lehote na oznámenie sumy dovozných platieb dlžníkovi. O colnom delikte rozhodol v zákonnej lehote (§ 443 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.).

Pokiaľ ide o zistenia Colnej správy Talianskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako ako správne orgány oboch stupňov a krajský súd nemá dôvod pochybovať o správnosti predložených zistení. Nejde len o strohé predloženie faktúr spoločnosti S., s.r.l.; z oznámenia Colnej správy Talianskej republiky vyplýva, že jednotlivé položky boli colnou správou aj preverené. Dokumenty predložené žalobcom (faktúry č. 000033, 000034, 000035 z 24.januára 2004) boli v oznámení Colnej správy Talianskej republiky označené ako prepravné doklady, resp. prepravné dokumenty. Nebolo teda vylúčené, aby bola vyhotovená aj osobitná faktúra o kúpnej cene. Tieto faktúry žalobca žalovanému ani prvostupňovému správaniu orgánu nepredložil. Skutočnosť, že faktúry predložené spoločnosťou S., s.r.l. Colnej správe

Talianskej republiky boli vystavené 27.januára 2004, napriek tomu, že žalobca spolu s motorovými vozidlami vstúpil na územie Slovenskej republiky 25.januára 2004, nevylučuje, aby mu tieto faktúry boli zaslané poštou.

Zo zisteného dokazovania zo strany správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že žalobca poskytol neúplné informácie pri dovoze osobných motorových vozidiel a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu colného deliktu podľa § 439 písm. l/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z, nakoľko spôsobil, že mu bol tovar prepustený na základe, nepravých, pozmenených alebo sfalšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov. Keďže u žalobcu ide o fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, dopustil sa svojím konaním colného deliktu (nie colného priestupku, ktorého sa môže dopustiť fyzická osoba), jeho zodpovednosť sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť).

Krajský súd v Košiciach preto postupoval správne, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 S 29/2009-45 z 23.septembra 2009 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. septembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová